

El discurs narratiu

Toni Aira Foix

PID_00176423

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Índex

1. Els nous formats trenquen molt les barreres que tradicionalment separaven gèneres.....	5
2. Forma <i>versus</i> Fons.....	7

1. Els nous formats trenquen molt les barreres que tradicionalment separaven gèneres

Tenen sentit les classificacions tradicionals dels gèneres periodístics? O més ben plantejat: segueixen tenint sentit les classificacions tradicionals dels gèneres periodístics? Aquesta és una de les grans preguntes que ens podem plantejar de camí a desactivar precisament massa preguntes que no ens acabin portant gaire enlloc al voltant de la professió periodística i dels seus continguts.

De què estem parlant quan parlem de periodisme d'avui davant els desafiaments del present i del futur? Parlem de fragmentació, parlem de crisi de credibilitat, parlem d'hibridació de gèneres, entre d'altres fronts. Fronts. De batalla? Ho sembla. Ben bé podríem dir que el periodisme està en guerra. Amb sí mateix? En gran part sí. És el que passa quan es viu un moment de canvi. I què no passarà, doncs, en l'actual era del canvi constant? Allò que Joseph, Ratzinger, papa de l'Església catòlica, ha descrit lúcidament com "l'actual fase d'acceleració del temps històric".

Sobre nous formats, fronteres que cal saltar i combats en xarxa, proposem la lectura del següent article dels professors de la UOC Imma Tubella, Jordi Sánchez-Navarro i Carlos Tabernero:

Tubella, J. Sánchez-Navarro i C. Tabernero (2008). "Tàctiques i estratègies en els nous camps de batalla de la comunicació. Transformacions en l'ús, consum i producció de la informació a la societat xarxa". *Revista Trípodus* (núm. 23, pp. 119-133). Barcelona.

I en el mateix número d'aquesta revista acadèmica, paga la pena atendre les tesis de la professora Jane B. Singer (University of Central Lancashire, UK) sobre el periodisme a la xarxa i, entre d'altres, l'evolució del seu paper de guardià fronterer d'allò que potencialment transcendeix o no al conjunt de l'opinió pública:

J. B. Singer (2008). "The Journalist in the Network. A Shifting Rationale for the Gatekeeping Role and the Objectivity Norm". *Revista Trípodus* (núm. 23, pp. 61-72). Barcelona.

Nous formats, fronteres entre gèneres que trontollen... i nous productes. Són fruit d'aquest context, de l'actual ecosistema comunicacional. El cas de la publicació digital 'Politico' és exactament això. Periodisme polític 2.0. Un mitjà de comunicació només sobre política. És factible? És possible? Abans no. Ara triomfa. Ens en parla el seu creador, Jim Vandehi, director del mitjà, en aquesta entrevista:

"Hemos nutrido a los 'yonquis' de la política". Joseba Elola. (*El País*, 18.07.2010).

2. Forma *versus* Fons

El continent influeix en el contingut? Segurament des del moment en què l'un i l'altre es confonen massa sovint, aquesta pregunta no té gaire sentit. Però respecte del discurs mediàtic és recurrent i demana d'aturar-s'hi. Però ja ho diu el periodista i professor Albert Sáez i Casas (URL): "La història de la comunicació humana és una successió de millores tecnològiques per tal d'acumular més informació sobre la natura i sobre l'home i recuperar-la més fàcilment en qualsevol instant i en qualsevol territori". Tecnologia per accedir a informació. Forma que condiciona l'accés al fons. I en quin punt ens trobem?

Sáez Casas ens fa una aportació rellevant sobre el tema de la forma i el fons:

A. Sáez Casas (1999). "El discurs mediàtic". A. *De la representació a la realitat* (cap. IV, pp. 115-123). Barcelona: Dèria.

